

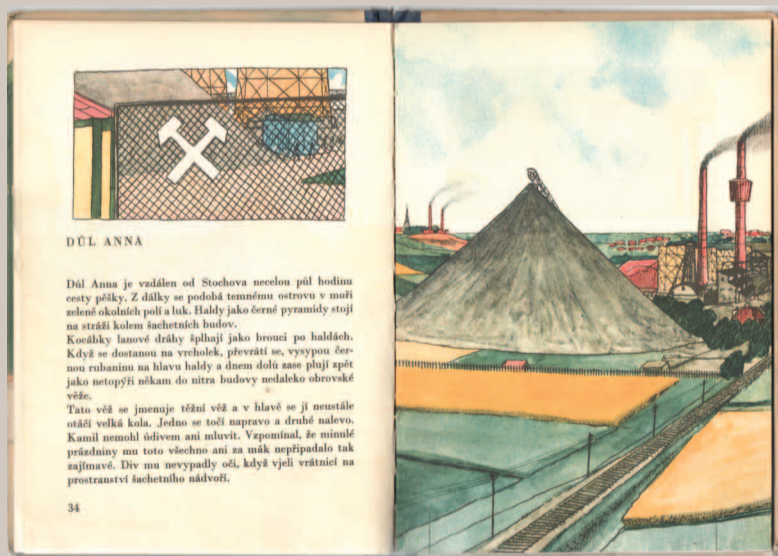
ZA KOUŘEM Kladenských železáren

V Kladně a v okruhu Skupiny 42 se Kolář setkával s kladenským malířem Karlem Součkem (1915–1982). Souček poprvé vystavil své obrazy v roce 1938 v kladenské Kračmarově galerii, kterou Kolář také navštěvoval. Přátelství obou umělců dokládají mimo jiné Součkovy karikatury Jiřího Koláře pořízené v roce 1942 v Kolářově bytě. Kolář se vracel za Součkem do jeho kladenského atelieru ještě v průběhu 50. let a jejich rodiny zůstaly v kontaktu i v pozdějších letech.

Na Kladensko umístil Kolář děj své prózy pro děti *Jeden den prázdnin*. S bohatou výzdobou dalšího ze svých přátel ze Skupiny 42 Kamila Lhotáka (1912–1990) ji vydal na podzim 1949 v nakladatelství Orbis v nákladu 11 000 výtisků. Při líčení prázdninového výletu malého Kamila za babičkou a dědečkem do Stochova jako kdyby si připomínal své vlastní cesty mezi Prahou a Kladnem: „Z unhošťského nádraží je vidět kouř kladenských železáren...“

Nucenou vzpomínkou na kladenská léta je Kolářův vlastní životopis, který napsal po svém zatčení a během vyšetřování Státní bezpečností v roce 1953. Odkazy na působení mezi kladenskými dělníky, studenty a komunisty byly nepochybně součástí jeho obranné strategie v soudním procesu, v němž byl na základě strojopisu básnické sbírky *Prometheova játra* obviněn z vystupování proti režimu.

Jiří Kolář: *Jeden den prázdnin* (Orbis, 1949)
Ilustrace Kamil Lhoták

Po vchození měšťanské školy v Kladně v roce 1929 jsem se šel učít truhlářem. V roce 1931 jsem se vyučil a pracoval jsem jako truhlářský dělník. Asi 3 až 4 roky jsem byl zaměstnaný a v roce 1937 jsem jako pomocný dělník nastoupil v truhlárně ty. DUBA-VĚŽKA v Kladně. Zde jsem pracoval do roku 1941 kdy jsem nastoupil u F. FITTNERA která prováděla stavbu vlnky se SPOLEČNOSTI na dluh JAROMÍRA u Tuchlovic. V roce 1943 jsem se stal členem Syndikátu českých spisovatelů a působil jsem jako spisovatel a povolání až do r. 1949, kdy jsem nastoupil místo redaktora v nakl. Orbis. V této činnosti jsem setrval až do roku 1949 jako člen Svazu spisovatelů jsem žil až do roku října 1952 kdy jsem nastoupil místo tiskového referenta ve Státní nakl. Kladenská literatura, hudby a umění v Praze, kde jsem byl až do svého zatčení.

P o l i t i c k á č i n n o s t:
Od roku 1934 jsem byl členem místní org. KSČ v Kladně až do roku 1946. V roce 1946 jsem odvykl členem legitimací strany a od té doby jsem bezpartijní.

D o s a v a d n í t r e s t y:
Deset jsem nebyl trestán ani vyšetřován pro nějaký trestný čin.

V o j e n s k ý p o m ě r:
Vojenskou službu jsem nekonal, neboť jsem byl uznán neochopným.

N a j e t k o v é p o m ě r y:
Kromě šaport 30.000 Kčs v usazeného vkladu nemám žádný jiný majetek.

Jsem náboženství římskokatol. pokřtěn na farnosti dědeč v roztvíříně.

Učitel a profesor J. Kolář

Vlastní životopis
(součást vyšetřovacího spisu StB, 1953)
ABS ČR

alespon zranění a uniknout hravě dřívě a tak alespon s tělesnou bolestí se dostat ke knihám, na který jsem neměl naprostý čas. Marodil jsem několikrát za sebou delší čas, až mi na to přišli a měl jsem být dán do pracovního tábora. Z tohoto postavení mě dostal František Malas, který se postaral, aby byl přijat do Syndikátu českých spisovatelů a zbaven pracovního závazku. Protože jsem neměl peníze, pomahal jsem roznášet pivo v hostinci svého přítele Václava Pánka, který po revoluci zemřel na otravu krve. Všechen svůj volný čas jsem věnoval psaní a studiu. Moje sestra, s kterou jsem po matčině smrti žil ve starém bytě, neboť zatím se bratr oženil, sestra se rozvedla a znovu vdala, Zdena se také vdala a žili jsme společně s jejím mužem ve společné domácnosti. Když přišla revoluce měl bratr dcerku, sestra Marie dceru a syna a sestra Zdena také dceru.

Vlastní životopis
(součást vyšetřovacího spisu StB, 1953)
ABS ČR

Karel Souček,
karikatura Jiřího
Koláře (první
polovina 40. let)
Soukromá sbírka

